

[Landbrugsministeren.]

at holde igen over for andre. Det vilde være vanskeligt at sige: i dette Tilfælde har vi givet saa og saa meget, men over for jer gør vi det ikke! Af Hensyn til denne Risiko maa jeg absolut gaa imod Ændringsforslaget.

Hvad angaar de afgiftsfrie Laan, kan jeg tiltræde den Udformning, som Flertallet har givet denne Bestemmelse. Den gaar jo ud paa, at det nøjagtigt skal fastsættes, hvor meget af det Arbejde, der nu skal foretages, som vil komme til at betyde en Forbedring af de tidligere afgiftsfrie Lodder, og denne Forbedring skal de vedkommende bidrage til, baade naar det drejer sig om Anlæg og om Drift. Det forekommer mig at være det rimeligste og naturligste, at Lodsejerne ikke skal bidrage til det, de tidligere ikke har bidraget til, men kun skal betale for Forbedringer.

Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 4 gaar ud paa, at Lodsejerne kun skal betale til Anlægsgudgifterne for denne Forbedring, men ikke bidrage til de Udgifter, Forbedringen medfører i Fremtiden. Dette Standpunkt er efter min Mening inkonsekvent, og jeg maa derfor ogsaa paa dette Punkt gaa imod Mindretallet.

Det af de ærede Medlemmer Hr. Knud Kristensen og Hr. Nørgaard stillede Underændringsforslag Nr. 5 til Ændringsforslag Nr. 4 kan jeg ikke gaa med til, for det vil ogsaa betyde, at man skulde tage et helt andet Standpunkt over for disse Grundforbedringsarbejder end i andre Tilfælde. Naar vi i Grundforbedringsloven har indført den Bestemmelse, at disse Laan gaar forud for Prioriteterne, er det netop ud fra den Betragtning, som blev fremhævet af det ærede Medlem, som motiverede dette Ændringsforslag, at Kreditorerne i saadanne Ejendomme har en Fordel ved det Arbejde, der udføres. Derfor er det ogsaa forsvareligt at lade dette Beløb gaa forud for Kreditorernes Krav. Men saa kan man efter min Mening ikke bagefter komme og sige, at saa skal Obligationsejerne ogsaa udrede et Beløb til Gennemførelsen af disse Foranstaltninger. Det kan diskuteres, om det er rigtigt at gøre begge Dele. Jeg vilde maake ikke være saa uvillig til det, men man kan ikke gøre det i dette enkelte Tilfælde og undlade det ved alle andre Grundforbedringsarbejder, som er lige saa berettigede. I øvrigt er Ændringsforslaget saa uklart affattet, at jeg ogsaa af den Grund maa afvise det. At Kreditorerne skal betale det hele Beløb, enten det Beløb, som medgaar

til Forbedring af de Ejendomme, der har Laan, eller medgaar til andre Ejendomme, synes mig heller ikke helt rigtigt. Men det, som er Hovedaarsagen for mig til at gaa imod, er, at den foreslaaede Bestemmelse er direkte i Strid med den Stilling, man indtager over for Kreditorerne ved Grundforbedringsarbejder i andre Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Christiani gjorde nogle Bemærkninger om § 5 og henstillede, at Krisefonden eventuelt træder til, hvor man ved Statsforanstaltninger kommer til at berøre de paagældende Kreditors Stilling. Jeg vil dertil sige, at det jo sikkert er saaledes, at ved Gennemførelsen af det her foreslaaede vil Kreditorernes Stilling ingenlunde blive ugunstigere, tværtimod. Der er meget stor Sandsynlighed for, at deres Likviditet vil blive større eller i alt Fald ikke ringere, end hvis man undlod at gennemføre Forslaget. Alene af den Grund vil jeg i alt Fald ikke have Medansvar for den Opfordring til at lade Krisefonden træde til, som her er udtalt. Den faar staa for det ærede Medlems egen Regning. Jeg kan altsaa tiltræde Flertallets Ændringsforslag, men maa anbefale at stemme imod samtlige Mindretalsændringsforslag.

Christiani: Jeg maa beklage det Standpunkt, den højtærede Landbrugsminister her har indtaget, og jeg forstaar ikke, hvordan den højtærede Minister kan sige, at vort Forslag om en Trediedels Tilskud var inkonsekvent. Jeg synes, det er i allerhøjeste Grad konsekvent, at man i det ene Tilfælde siger, at man vil yde et Tilskud af en Trediedel af Udgiften til Drænrør og Arbejds løn, og i det andet Tilfælde siger, at man vil betale en Trediedel af Udgiften til Maskiner og Arbejds løn. Det ene kan være lige saa godt som det andet, bare det drejer sig om dansk Arbejde.

Dernæst maa jeg meget beklage den tilsvarende Udtalelse om vort Forslag med Hensyn til Bidragspligten, for ogsaa det kaldte den højtærede Minister inkonsekvent; det var inkonsekvent, at de hidtil afgiftsfrie Lodsejere efter vort Forslag ikke fremtidig skulde deltage i Driftsudgifterne. Jeg maa gøre opmærksom paa, at den højtærede Landbrugsminister netop i sin Forelæggelsestale om det Punkt udtalte — jeg beder om Tilladelse til at citere et Par Ord —

„Paa den anden Side maa man jo erkende, at de, der er afgiftsfrie, har faaet denne frie Stilling ved Overenskomst, og